

16η επέτειος Ενθρόνισης του Πατριάρχη Ιεροσολύμων

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Εορτάστηκε στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων την Δευτέρα 9/22 Νοεμβρίου 2021, η 16η επέτειος της εκλογής και Ενθρονίσεως του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου.

Με την ευκαιρία του σημαντικού αυτού γεγονότος, το πρωί έλαβε χώρα Δοξολογία στο Καθολικό του Πανιέρου Ναού της Αναστάσεως. Της Δοξολογίας προεξήρχε ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος συνιερουργούντων Αγιοταφитών Αρχιερέων, Ιερομονάχων και διακόνων και προσευχομένων μοναχών και μοναζουσών από όλες τις περιοχές της δικαιοδοσίας του Πατριαρχείου, και λαϊκών πιστών, παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Ευαγγέλου Βλιώρα.

Μετά το πέρας της Δοξολογίας, τον Μακαριώτατο προσεφώνησε ο Γέρων Αρχιγραμματεύς Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος εξ ονόματος της Ιεράς Συνόδου και της Αγιοταφίτικης Αδελφότητας. Αναλυτικά, η προσφώνηση του Σεβασμιωτάτου:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Γεγονός λίαν ευχάριστον καί λίαν σημαντικόν συνήγαγε σήμερον τά τίμια μέλη τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος καί τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας εἰς Δοξολογικήν Σύναξιν εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως.

Τό γεγονός τοῦτο εἶναι ἡ πρό δέκα καί ἕξ ἐτῶν ἐκλογή καί Ἐνθρόνισις τῆς Ὑμετέρας σεπτῆς Μακαριότητος ψήφοις κανονικαῖς καί ὁμοφώνοις τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Ἀραβοφώνου ἡμῶν ποιμνίου εἰς τόν ἔνδοξον καί μαρτυρικόν Θρόνον τῆς Μητρός τῶν Ἐκκλησιῶν καί δὴ κατόπιν περιόδου δεινῆς δοκιμασίας, ἡ ὁποία ἐκλυδώνισε, ἀλλ' εὐτυχῶς δέν κατεπόντισε, τό σκάφος τῆς Ἐκκλησίας. Τότε ἡ Ἀδελφότης ἤρθη εἰς τό ὕψος τῶν περιστάσεων καί τῶν ἐπιταγῶν τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς, κατεδίκασε καί ἀπεκήρυξε παρανόμους συμφωνίας ἀπεμπολήσεως ἀνυπολογίστου ὕλικῆς καί πολιτιστικῆς ἀξίας περιουσίας τοῦ Πατριαρχείου, διακυβεύουσας τό καθεστῶς τῆς Παλαιᾶς Πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων καί ἔθεσε ἐπὶ τῆς Πατριαρχικῆς Ἐξέδρας τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα, ἵνα ὁδηγῇ τό σκάφος τῆς Ἐκκλησίας ἐκ τοῦ τρικυμιώδους πελάγους τῆς ὁμιχλώδους διαφθορᾶς εἰς τόν εὐδιον λιμένα τῆς ἐντιμότητος,

δικαιοσύνης καί διαφανείας.

Τήν ἐντολήν λαβοῦσα ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, οὐδόλως ὠλιγώρησε οὐδέ ἐφείσθη κόπων καί μόχθων καί προσπαθειῶν, ἀλλ' ἀντιθέτως δι' ὅλων Αὐτῆς τῶν δυνάμεων ἀπεδύθη εἰς δικαστικούς δαπανηρούς ἀγῶνας καί συναντήσεις μετ' ἐντοπίων καί ἐξωτερικῶν παραγόντων ἰσχύος καί ἐπιρροῆς διὰ τήν ἀναίρεσιν τῶν ἄνευ ἐγκρίσεως τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί γνώσεως τῆς Ἀδελφότητος γενομένων παρανόμων συμφωνιῶν. Τό ἐνδιαφέρον τοῦτο ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐπεξέτεινε καί εἰς τήν ἀξιοποίησιν τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Παναγίου Τάφου διὰ συστήματος οἰκονομικῆς διαφανείας, δυναμένου νά ἀποφέρῃ εἰς τό Πατριαρχεῖον ἔσοδα ἀνταποκρινόμενα εἰς τά βαρέα ἔξοδα αὐτοῦ. Μετά τῆς αὐτῆς ὑπευθυνότητος καί εὐαισθησίας ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἀνταπεκρίθη καί εἰς τάς ὑποβαλλομένας ἐκάστοτε οἰκονομικάς ἐκθέσεις τοῦ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Κύπρου Ἐξάρχου τοῦ Παναγίου Τάφου.

Ζωηρόν, ἔμπρακτον καί ἀποτελεσματικόν ἐνδιαφέρον ἐπέδειξεν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης καί εἰς τήν διαφύλαξιν τῶν Προσκυνηματικῶν δικαιωμάτων τῆς Ἀδελφότητος καί τοῦ γένους ἡμῶν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Κουστωδίας τῆς Ἀγίας Γῆς τῶν Φραγκισκανῶν διὰ τήν ἀποσόβησιν ἀποπειρῶν δημιουργίας τετελεσμένων καταστάσεων ὑπό τῶν Ἀρμενίων, ὡς συνέβη εἰς τήν περίπτωσιν τῆς ὑφ' ἡμῶν ἀναρτήσεως τῶν παραπετασμάτων τοῦ θεοδέγμονος Σπηλαίου τῆς Βηθλεέμ, τῆς καθόδου τῆς ἡμετέρας εἰκόνος εἰς τό Σπήλαιον, διαρκοῦντος τοῦ ἡμετέρου Ἑσπερινοῦ, ὅταν ἡ ἡμετέρα ἑορτή τῶν Ἐπιφανείων συμπέσῃ μετὰ τῶν Χριστουγέννων τῶν Ἀρμενίων ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἢ Δευτέρᾳ, τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν κιγκλιδωμάτων, τῶν τοποθετηθέντων ὑπό τῶν Ἀρμενίων εἰς τήν πρόσοψιν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, τῆς ἐξασκήσεως τοῦ δικαιώματος ἡμῶν τοῦ θυμιάματος ἐντός τοῦ ἀλταρίου τοῦ παρεκκλησίου τῆς Ἀγίας Ἑλένης τῶν Ἀρμενίων καί τῆς στάσεως ἡμῶν ἐν αὐτῷ κατὰ τήν ἡμετέραν ἑορτήν τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ καί τῆς παύσεως τῶν ἐργασιῶν τῶν Ἀρμενίων εἰς τό ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως παρεκκλήσιον αὐτῶν τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἄχρι διευθετήσεως διὰ κοινῆς συμφωνίας τῶν Τριῶν Μειζόνων Κοινοτήτων.

Αἱ ἐνέργειαι καί αἱ προσπάθειαι τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος διὰ τήν διαφύλαξιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καί τῶν Προσκυνηματικῶν δικαιωμάτων τοῦ Πατριαρχείου οὐδόλως ἀπέσπασαν Αὐτήν ἐκ τῆς ἐξασκήσεως τοῦ καθαρῶς Ποιμαντικοῦ ἔργου ὑπό τήν ιδιότητα Αὐτῆς εἴτε ὡς ἡγουμένου τῆς Ἀδελφότητος εἴτε ὡς Πατριάρχου τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Ἀραβοφώνου ποιμνίου ἡμῶν. Κατά τό παρελθόν καί κατὰ τό τρέχον ἔτος τῆς πανδημίας ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐπεσκέφθη ἑορταζούσας ἱεράς Μονάς καί Κοινότητας καί ἐνίσχυσε τό φρόνημα τῶν μοναχῶν καί τῶν πιστῶν εἴτε διὰ τοῦ λόγου εἴτε διὰ βοηθείας οἰκονομικῆς. Ὡσαύτως ἐδέχθη εἰς τό Πατριαρχεῖον ἱερεῖς καί ἐπιτρόπους τοῦ ποιμνίου καί κατηύθυνεν αὐτούς εἰς τήν πρός τό συμφέρον αὐτῶν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων

τῶν Κοινοτήτων αὐτῶν. Ἡ πλέον ὁμως ἔμπρακτος συμπαράστασις τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καί τοῦ Πατριαρχείου πρός τό ποίμνιον ὑπῆρξεν ἡ πρόσφατος συναφθεῖσα συμφωνία μεταξύ τοῦ Πατριαρχείου καί τῆς διεθνοῦς Ἑταιρείας Raouabí, κατόπιν λήψεως τῆς σχετικῆς ἀδείας παρά τῆς Δημαρχίας Ἱεροσολύμων, διά τήν ἀνέγερσιν εἰς τήν ἐν Μπίρ Ναμπάλα-Μπετ-Χανίνε τῆς Νέας Ἀνατολικῆς Ἱερουσαλήμ ἰδιοκτησίαν τοῦ Πατριαρχείου τετρακοσίων διαμερισμάτων κατοικήσεως, σχολείου, καταστημάτων, γραφείων, ἐμπορικοῦ κέντρου, χώρων ἀναψυχῆς καί χώρων σταθμεύσεως εἰς τό κτιριακόν συγκρότημα «Al- Quds Lana / τά Ἱεροσόλυμά μας», ἔργον προοριζόμενον νά προσφέρῃ μεγάλην ἀνακούφισιν εἰς τό ἀσφυκτικόν στεγαστικόν πρόβλημα τῆς Κοινότητος τῶν Ἱεροσολύμων. Εἰς τήν καλλιτέραν περίθαλψιν τῆς ὑγιείας τῶν μελῶν τοῦ ποιμνίου ἀλλά καί παντός ἀσθενοῦντος ἀνεξαρτήτως θρησκευματος καί ἐθνικότητος θά συντελέσῃ τό προσφάτως ἀγορασθέν διά τήν Πολυκλινικήν «Ἅγιος Βενέδικτος» ἀκτινογραφικόν μηχανήμα, δωρεά τοῦ κ. Ἀθανασίου Μαρτίνου ἐνεργείαις τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καί τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα.

Διά τήν εὐημερίαν τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀγίας Γῆς ἐκαλλιεργήθη ἡ συνεργασία μεταξύ τῶν τοπικῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν ὑπό τήν αἰγίδα τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος εἰς τό Πατριαρχεῖον. Μετά τῶν ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν διετηρήθη ἡ ἐν Χριστῷ κοινωνία, τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος τονιζούσης πάντοτε τήν ἀναγκαιότητα συνεχίσεως τοῦ διαλόγου διά τήν ἐπίλυσιν καί τῶν πλέον ἀκανθωδῶν προβλημάτων.

Διά τήν συνέχισιν, αὐξησιν καί τόν ἐμπλουτισμόν τοῦ θεαρέστου ἔργου τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος συμπορεύεται μετ' Αὐτῆς καί συμπαρίσταται εἰς αὐτήν ἡ Ἀγία καί Ἱερά Σύνοδος καί πᾶσα ἡ Ἀδελφότης, ἐκάστου μέλους αὐτῆς διαθέτοντος τά προσόντα αὐτοῦ, τήν πεῖραν, τήν παιδείαν, τήν ἐν Χριστῷ ἀγάπην, ὑπακοήν καί τόν σεβασμόν πρός τόν Πατριαρχικόν θεσμόν καί πρός Ὑμᾶς τόν Προκαθήμενον αὐτοῦ, «ἰστάμενον εἰς τύπον καί τόπον Χριστοῦ».

Ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀδελφότητος ὑψῶ τό ποτήριον, Μακαριώτατε, εὐχόμενος Ὑμῖν ἔτη ὅσα πλεῖστα, εἰρηνικά, εὐφρόσυνα, εὐσταθῆ καί καρποφόρα, ἐν κραταιᾷ κυβερνητικῇ δυνάμει Πνεύματος Ἁγίου ἄνωθεν καί ἐν ἀγαλλιάσει ἐκ τῆς θέας τῶν τέκνων Ὑμῶν, ὡς νεοφύτων ἐλαιοῶν καρποφορούντων πέριξ τῆς τραπέζης Ὑμῶν πρός ἔπαινον τοῦ εὐλογημένου γένους ἡμῶν καί δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν. Γένοιτο».

Στη συνέχεια προσφωνήσεις απήυθηναν ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος κ. Βλιώρας, αντιπρόσωποι των Κοινοτήτων του ποιμνίου, ο εκπρόσωπος της Ρωσικής Εκκλησίας και άλλοι.

Από την πλευρά του ο Μακαριώτατος αφού πρώτα εξέφρασε τις ευχαρίστιες του, στην αντιφώνηση του ανέφερε τα εξής:

«Υψώσω σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεύς μου, καί εὐλογήσω τό ὄνομά σου εἰς τόν αἰῶνα καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος» (Ψαλμ. 144,1), ψάλλει ὁ Προφητάναξ Δαβίδ.

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελε Βλιώρα,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Ἀγαπητοί Χριστιανοί.

Ἡ ἄμπελος τοῦ Κυρίου, δηλονότι ἡ ἁγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, ἦν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ Αὐτοῦ καί ἐπότισεν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ αἵματι (πρβλ. Ψαλμ. 79,15-16), ἐορτάζει σήμερον τήν Δεκαεξαετῇ ἐπέτειον τῆς ἐλέω Θεοῦ ἐγκαταστάσεως τῆς Ἡμετέρας Μετριότητος ἐπὶ τοῦ Ἀποστολικοῦ Θρόνου τοῦ ἁγίου καί δικαίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί πρώτου Ἱεράρχου αὐτῆς.

Ἡ ἐόρτιος αὕτη ἐπέτειος δέν ἀφορᾷ εἰς τήν ἀναξιότητα ἡμῶν ἀλλ' εἰς τόν

θεοίδρυτον καί ἀποστολικόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας «καί παντί τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμεῖς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τήν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διά τοῦ ἰδίου αἵματος» (Πράξ. 20,28) κατά τόν Εὐαγγελιστήν Λουκᾶν.

Διό καί κατήλθομεν μετά τῶν τιμίων μελῶν τῆς Γεραῤῥας Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος εἰς τόν Πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἀνεπέμψαμεν εὐχαριστήριον Δοξολογίαν τῷ ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ «τῷ ἐνεργοῦντι ἐν ὑμῖν καί τό θέλγειν καί τό ἐνεργεῖν ὑπέρ τῆς εὐδοκίας» (Φιλιπ. 2,13) κατά Παῦλον.

Ἡ ἄχρι τοῦδε Πατριαρχική, ἡγουμενική, μοναστική καί ποιμενική Ἡμῶν διακονία «ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς χάριτος τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ μεγάλου τοῦ διεληλυθότος τοὺς οὐρανοὺς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξ οὗ λαμβάνομεν ἔλεον καί χάριν» (πρβλ. Ἐβρ. 4,14-15), τοῦ θρόνου, δηλονότι τῆς Μητρός τῶν Ἐκκλησιῶν καί κατοικητηρίου τοῦ Θεοῦ Σιών τῆς ἁγίας, ἓνα καί μοναδικόν σκοπὸν ἔσχεν, τήν διαφύλαξιν τῆς θεοσδότου Ἀποστολικῆς παραδόσεως, τήν παρακαταθήκην τῆς ὑγιαίνουσης πίστεως καί τῆς ὀρθοτομήσεως τοῦ λόγου τῆς ἀληθείας, τῆς γενομένης διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατά τήν μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου «καί ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καί ἐθεασάμεθα τήν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρά πατρός, πλήρης χάριτος καί ἀληθείας» (Ἰωάν. 1,14).

Προσέτι δέ, εἰς τήν διατήρησιν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τῶν ἀποτελούντων τά ἅπτά καί ἀψευδῆ μαρτύρια τοῦ μεγάλου μυστηρίου τῆς εὐσεβείας (Α΄ Τιμ. 3,16) ἀλλὰ καί τῶν ἱερῶν τόπων τῆς λογικῆς λατρείας ὡς καί τῆς προασπίσεως τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀπαραγράπτων προνομίων καί κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τοῦ εὐσεβοῦς καί βασιλικοῦ γένους τε καί ἔθνους τῶν Ρωμαίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Οὐχ ἦττον ἀκούοντες εἰς τό παράγγελμα τοῦ Κυρίου: «ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τήν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός ἣν ἠκούσατέ μου» (Πράξ. 1,4), οὐκ ἐπαύσαμεν ὑψώνει τήν φωνήν ἡμῶν πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν ἐπιχωρίως καί διεθνῶς ὑπέρ τῆς μὴ ἀλλοιώσεως τοῦ ὑφισταμένου πολυπολιτισμικοῦ, πολυθρησκευτικοῦ καί πολυεθνικοῦ χαρακτῆρος τῆς ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλήμ, τῆς ἀποτελούσης τήν πνευματικὴν πρωτεύουσαν ὅλου τοῦ κόσμου, ἰδιαίτερος δέ ὑπέρ τῆς ἐνισχύσεως ἠθικῶς τε καί ὑλικῶς τῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ Γῇ διαβιούντων Χριστιανῶν.

Τοῦτο δέ πράττομεν ἐν τῷ ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας ἀνατεθέντι προτάγῳ θεσμικῷ ρόλῳ τοῦ Παλαιφάτου ἡμῶν Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, τοῦ διεθνῶς ἀνεγνωρισμένου, ἐν τῇ ἐξασκήσει τῆς πνευματικῆς καί θρησκευτικῆς αὐτοῦ

ἀποστολῆς, ἀλλά καί τῆς μερίμνης ὑπέρ διαφυλάξεως τοῦ ὑφισταμένου καθεστῶτος, τόσον τοῦ προσκυνηματικοῦ, ὅσον καί τοῦ δημογραφικοῦ, ἐν τῇ ἀγία πόλει Ἱερουσαλήμ, τοῦ ἐπαπειλουμένου ἀπό τῶν ἀποκαραδοκούντων τήν ἀλλοίωσιν αὐτοῦ. Οὐ μὴν ἀλλά «*πᾶσαν τήν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ’ αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περί ὑμῶν*» (Α΄ Πेत्र. 5,7) παραγγέλει ὁ θεσπέσιος Πέτρος.

Ἡ ἐνθρονιστήριος αὕτη δεκαεξαετής ἐπέτειος τῆς Ἡμετέρας Μετριότητος καλεῖ ἡμᾶς οὐχί εἰς καύχησιν ἀλλ’ εἰς ἐγρήγορσιν. «*Νήψατε, γρηγορήσατε· ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τίνα καταπίῃ*» (Α΄ Πेत्र. 5,8) λέγει ὁ Πρωτοκορυφαῖος Πέτρος. Ἡ γάρ καύχησις ἡμῶν, δηλονότι ἐν Χριστῷ, αὕτη ἐστίν, κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος, τό μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν (πρβλ. Β΄ Κορ. 1,12).

Στοιχοῦντες «*τῷ κανόνι τούτῳ*» (Γαλ. 6,16), δηλονότι τῷ λόγῳ τοῦ Παύλου, «*τό μαρτύριον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν*», καλούμεθα ἵνα «*πληροφορήσωμεν τήν διακονίαν ἡμῶν ποιοῦντες ἔργον Εὐαγγελιστοῦ*» (πρβλ. Β΄ Τιμ. 4,5) ἐν τῷ συγχρόνῳ ἡμῖν κόσμῳ τῆς παγκοσμιοποιήσεως διὰ τῆς ὁποίας «*τό γάρ μυστήριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας*» (Β΄ Θεσ. 2,7), τουτέστιν «*βλασφημία, ὑπερηφανία καί ἀφροσύνη*» (Μάρκ. 7,22).

Εἰς τήν Πατριαρχικήν καί ἡγουμενικήν Ἡμῶν διακονίαν τοῦ ἀποστολικοῦ καί μαρτυρικοῦ θρόνου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου ἔχομεν συνεργούς καί συλλειτουργούς τούς σεβαστούς καί ἀγαπητούς ἐν Χριστῷ Ἡμῖν Πατέρας καί Ἀγιοταφίτας ἀδελφούς, Ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, ἱερομονάχους, διακόνους καί μοναχοὺς, τούς διακρινομένους διὰ τόν ἔνθεον αὐτῶν ζῆλον καί τήν θυσιαστικήν τοῦς Ἀγιοταφισμοῦ αὐταπάρνησιν, ἀκούοντες εἰς τούς λόγους τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου Ἀντιοχείας: «*Πάντες οὖν ἐν ὁμονοίᾳ ἀλλήλους ἀγαπήσωμεν, καί μηδεὶς κατὰ σάρκα βλεπέτω τόν πλησίον, ἀλλ’ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Μηδέν ἔστω ἐν ὑμῖν, ὃ δυνήσεται ὑμᾶς μερίσαι, ἀλλ’ ἐνώθητε τῷ ἐπισκόπῳ, ὑποτασσόμενοι τῷ Θεῷ δι’ αὐτοῦ ἐν Χριστῷ*».

Ἐπ’ ἀληθείᾳ λέγομεν ὁ ἀγὼν ἡμῶν εἶναι ἀγὼν «*πρὸς τήν μεθοδείαν τῆς πλάνης*» (Ἐφ. 4,14) καί τοῦ μερισμοῦ, δηλονότι τοῦ σχίσματος τῆς Μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Οἰκουμενικῆς Ὁρθοδοξίας. «*Πᾶσα πόλις ἢ οἰκία μερισθεῖσα καθ’ ἑαυτήν οὐ σταθήσεται*» (Ματθ. 12,25) λέγει Κύριος. Διό καί ἡμεῖς οἱ διακονοῦντες ἐν τοῖς ἱεροῖς τόποις τῆς Γεννήσεως, τῆς Σταυρώσεως καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ «*δι’ οὗ τήν καταλλαγὴν ἐλάβομεν*» (Ρωμ. 5,11), οὐ παύομεθα προσεύχεσθαι ὑπέρ τῆς τηρήσεως τῆς ἐνότητος τοῦ Πνεύματος ἐν «*τῷ συνδέσμῳ τῆς Εἰρήνης*» (Ἐφ. 4,3).

Τὰς μεθοδείας ταύτας τῆς πλάνης, τοῦ μερισμοῦ καί τοῦ ψεύδους τοῦ Διαβόλου

καταγράφει ή ιερά ιστορία του παρελθόντος, αλλά και του παρόντος αιώνας, της Ἐκκλησίας γενικώτερον και της Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων εἰδικώτερον, δηλονότι του Ἑλληνορθοδόξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, του ὑπό τῶν υἱῶν του σκότους του αἰῶνος τούτου (Λουκ. 18,8) διαβαλλομένου ἀλλ' οὐ καταβαλλομένου.

Δεηθῶμεν τοῦ Θεοῦ Πατρός τῶν φώτων καί τῆς ἀληθείας, «ἵνα κατευθύνῃ τά διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ» διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας καί τῶν ἱκεσιῶν τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Νεκταρίου Πενταπόλεως. Ἡ δέ χάρις τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐνισχύῃ πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ διακονίᾳ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τῶν ἀδιαψεύστων μαρτυριῶν τῆς πίστεως ἡμῶν ὡς καί τῆς διαποιμάνσεως τοῦ ὑπό τῆς λοιμώδους πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ δοκιμαζομένου εὐσεβοῦς Χριστεπωνύμου ποιμνίου ἡμῶν.

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τοὺς συμπροσευχηθέντας Ἡμῖν καί τοὺς τιμήσαντας διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν τὴν Ἐνθρονιστήριον ταύτην ἑορτὴν Ἡμῶν, δύναμιν τὴν ἐξ ὕψους, τὴν φωτιστικὴν ἐνέργειαν τοῦ Παναγίου Τάφου, ὑπομονὴν καί πᾶσαν παρὰ Θεοῦ εὐλογίαν, ἐκφράζοντες θερμὰς εὐχαριστίας καί πρὸς τοὺς προσφωνήσαντας Ἡμᾶς, τὸν Γέροντα Ἀρχιγραμματέα, Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν τιμίων μελῶν τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀγιοταφικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τὸν Ἐκλαμπρότατον Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελον Βλιώραν, τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀλέξανδρον, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα Ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου Ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τὸν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ. Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου Ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τὸν Αἰδεσιμώτατον π. Χαράλαμπον Μπαντούρ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, τὸν Ἀρχιμανδρίτην π. Φιλόθεον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος Ἀκκρης-Πτολεμαΐδος, τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Πατριαρχείου κ. Σαμήρ Ζανανήρη καί τὴν καθηγήτριαν κ. Καφετζῆ καί τὸν καθηγητὴν κ. Κόγκον, τὸν κ. Μορίς Σαμπέλα, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Πολυκλινικῆς «Ἅγιος Βενέδικτος», τὸν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς ἐν Ἀσντόντ Ρωσοφώνου Κοινότητος, τοὺς Ἐντιμοτάτους κ. Ἀθανάσιον Ἀμποῦ Ἀέτα καί ὄντε Ἀῖσα, τὸν Ἀγιογράφον Γαβριήλ καί ἅπαντας τοὺς μετασχόντας εἰς τὸν ἑορτασμόν τοῦτον τῆς Ἐνθρονιστηρίου ταύτης ἐπετείου».

Μετά την λήξη της τελετής, παρετέθη μεσημβρινή μοναστηριακή τράπεζα.

Δείτε βίντεο και περισσότερες φωτογραφίες:

`<span data-mce-type="bookmark" style="display: inline-block; width: 0px;`

